

даде. Тогава ще си купя букваръ и ще отида на училище.

— Слушай, моето момче, за училище и не мисли. Не гледай другарчетата си. Нѣмашъ палтенце, нито царвулки, а на студа босъ не се ходи.

— Ти не бери грижа. Дѣдо Хаджи може и нѣкоя дрешка да ми даде и обуца.

Майката погали Любчо.

— Отъ сега не мисли за училище. Здраве да е! А ти се страхуваше отъ дѣда Хаджи. Видишъ ли—той е пестеливъ, а не скъперникъ. Ако не пестѣше, нѣмаше да има и на насъ да даде.

Тази нощъ Любчо сънува чуденъ сънъ.

Той вървѣше съ много деца по единъ широкъ свѣтълъ пѣтъ. После всички влѣзнаха въ училището. Тамъ имаше много, много буквари. Любчо си взе единъ букваръ съ хубави картинки.

Вѣра Бояджиева.

Годишенъ абонаментъ 40 лева.

Редактори: Професоръ Баджовъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски.

АДРЕСЪ : Редакция „Детски Свѣтъ“ — София, ул. Гурко № 58.